

*De llibres***MENORCA, SEMPRE PRESENT A BARCELONA****Pere Fàbregues i Morlà**

Si fa pocs dies es presentava a Barcelona el llibre d'en Josep Maria Quintana, «Els confictes Església-Estat a la Menorca del segle XVII», del que un cop llegit en vull escriure i comentar, fa uns dies van gaudir de la presentació d'una novel·la d'aventures d'aire menorquí i universal, com és el darrer títol de Pau Faner «L'amor del capità Gavina».

Si el van presentar, i jo el vaig adquirir a la presentació, vol dir que encara no l'he llegit. Sí que l'he fullejat, però avui volia reflexionar sobre l'acceptació que tenen a Barcelona totes les activitats i actes de Menorca o dels menorquins.

Aquell dia només a Barcelona hi havia ben bé mitja dotzena d'actes literaris i presentacions de llibres, i vaig pensar

que en el d'en Pau Faner seriem quatre gats. No va ser així, tampoc va ser multitudinari, però prou ampli si tenim en compte la competència i els compromisos. Ah! i molt important, en arribar a casa estan donant les notícies a TV3 i veig a la pantalla en Pau passejant per la Barcelona marítima, tot parlant del seu llibre. Visca!. Dic això perquè en els parlaments de la presentació del llibre, en Pau havia comentat que un gendre seu li havia dit que mai triomfaria com a autor en català, si no sortia a TV3 i, si ara es compleixen les profecies, ja teniu un gran autor menorquí als altars literaris de Catalunya. Ja hi és amb tots els cirris que venen a ser el premis que va acu-

Ara, teniu un altre motiu de lectura, fàcil, entenedora i que convé a lectors avesats i a lectors esporàdics

forçant dins un món que alguns reconeixen i d'altres s'inventaran, com ha passat sempre en el fantàstic món de la novel·la, on el lector es transporta i a vegades va més enllà de la proposta del

mulant, però mai n'hi ha prou en aquest món de la lectura.

Tal com es va dir a l'acte de presentació, no busqueu en «L'amor del capità Gavina» una novel·la històrica. I trobareu una novel·la d'aventures en el més pur i concret d'aquest estil. Aquets és endemés la intenció d'en Pau Faner. Si que va reconèixer que basteix l'aventura en uns moments i àmbit de la història, però com a decorat de fons. La trama la fa córrer i la sustenta amb personatges ficticis i els va re-

propi autor. Benvinguda la imaginació.

També es va comentar la deriva de pintor, que en Pau Faner també pinta!, i que es nota en dibuixar les receptes culinàries dels menjars menorquins i de l'època, que un va paladejant entre pàgina i pàgina.

Com no pot ser d'altra manera degut a la base del personatge, com és la del pare del cèlebre almirall Ferragut, la geografia de Menorca hi és present, però s'allarga fins les Amèriques de l'època. Això vol dir que el lector farà un bon viatge, com el que jo penso fer en llegir-lo i poder-lo comentar a fons. De moment i fent confiança a un autor, us el recomano i així si més endavant en faig una crítica, podrem saber si tots plegats hi estem d'acord.

Ara, els menorquins, teniu un altre motiu de lectura, fàcil, entenedora i que convé a lectors avesats i a lectors esporàdics, o sigui aquells que diuen que això de llegir se'ls fa feixuc. Va, proveu-ho amb aquest llibre i en parlem. Us ho dic de tot cor, feu-me cas.